

тъ; поставяхъ Епископы, Пресвитеры и Дяконы, да извършватъ таинствата, и да предаватъ Христiанското учение.

СВЕЩЕННОТО ПИСАНИЕ НА НОВИЯ ЗАВѢТЬ.

Апостолытъ не само съ слово проповѣдахъ, но, за да ся съхрани учението Христово по върно написахъ го въ книги, по вдъхновение на Светаго Духа, подобно на древнитъ пророцы.

Първата книга на Новия завѣтъ е Евангелието отъ Матѣя, написано около осемъ години подиръ възнесенiето Господне. То съдържа Исторiята на земния животъ и на учението Христово.

Слѣдъ него написахъ три подобни Евангелiя Евангелистытъ Марко, Лука и Иоаннъ, комуто Церквата преимущественно е дала наименованiе Богословъ, защото въ неговото Евангелие ся възвѣстява прѣдвечното рождение на Господа Исуса Христа, и исхождението на Светаго Духа отъ Бога Отца.

Апостолытъ Иаковъ, Петръ, Иуда и Павелъ написахъ двадесетъ и едно посланiе за Христовото учение и за правилата на Христiанския животъ. Посланiята по просто може да ся нарежътъ писма.

Апостоль Иоаннъ Богословъ е написалъ въ А-